

عنوان مقاله:

بررسی جنبه های معنوی نگارگری ایرانی

محل انتشار:

سومین کنگره بین المللی نوآوری و تحقیق در علوم انسانی و اسلامی (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

فاطمه دلفانی - دانش آموخته کارشناسی ارشد گرافیک، موسسه آموزش عالی ناصر خسرو، ساوه، ایران

پژمان دادخواه - استاداراهنمادکتری فلسفه هنر، مدرس مدعو، موسسه آموزش عالی ناصر خسرو، ساوه، ایران

افسانه درویش - استادمشاورعضو هیئت علمی دانشگاه، موسسه آموزش عالی ناصر خسرو، ساوه، ایران

خلاصه مقاله:

نگارگری ایرانی به عنوان هنری برگرفته از مفاهیمی چون تعالی روح و رسیدن به عالم معنا و جاودانگی با نگرش حقیقت گرا و هنر قدسی در سراسر دنیا شناخته شده است. درحقیقت نگارگری مفهوم عام دارد و روش ها و سبک های گوناگون نقاشی ایرانی را شامل می شود. هنرنگارگری (مینیاتور) از جمله هنرهایی است که جمال شناسی و کمال یابی رانمی توان باحواس ظاهری شناخت، بلکه باید چشم باطن بیدار باشد تا درک آن به خوبی امکان پذیرد. با بررسی و طبقه بندی این هنر زیبا در این مقاله می توان به این موضوع دست یافت که هنرنگارگری ایرانی از دیرباز تا عصر حاضر روند تکاملی رادر صورت و محتوا طی کرده است.

کلمات کلیدی:

نگارگری، هنر قدسی، نقاشی ایرانی، جمال شناسی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1181509>

